

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi wyrokiem z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie sygn. akt XVII W 3426/14

uznał obwinioną U. M. winną wykroczenia popełnionego w dniu (...), wyczerpującego dyspozycję art. 93 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 1 k.w. i na podstawie art. 93 § 1 k.w. wymierzył jej grzywnę w kwocie 600 złotych. Nadto orzekł wobec obwinionej zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy, zobowiązując obwinioną do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia takich pojazdów oraz zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 500 złotych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła obwiniona.

Orzeczeniu temu zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. art. 93 § 1 k.w. poprzez jego błędną wykładnię, obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a w szczególności art. 4 k.p.w. oraz art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w., co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na jego treść.

Podnosząc powyższe obwiniona U. M. wniosła o zmianę wyroku przez uniewinnienie od zarzucanego jej czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sąd odwoławczy rozpoznając środek zaskarżenia uwzględnił okoliczności, które ujawniły się na obecnym etapie postępowania w sprawie, a które powodują, iż rozpoznanie tego odwołania jest bezprzedmiotowe.

Zauważyć przy tym należy, że w sprawie nie zgromadzono materiału dowodowego, który - w chwili obecnej – mógłby dać podstawy do wydania orzeczenia uniewinniającego obwinioną U. M. od przypisanego czynu.

Aktualnie zachodzi ujemna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności dotycząca przypisanego obwinionej czynu.

Czyn U. M. wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. i art. 93 § 1 k.w. został popełniony w dniu (...)

Karalność tego wykroczenia uległa przedawnieniu z dniem (...), bowiem od chwili jego popełnienia upłynęły dwa lata (art. 45 § 1 k.w.).

Wobec tego, zaskarżony wyrok, zgodnie z art. 437 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w., art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. i w zw. z art. 45 § 1 k.w. podlega uchyleniu, zaś postępowanie o czyn przypisany, należało wobec obwinionej umorzyć.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono na podstawie art. 118 § 2 k.p.w., obciążając nimi Skarb Państwa.